

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет

Кафедра фізіології

УЗГОДЖЕНО

Гарант освітньо-професійної
програми «Педіатрія»

Тетяна КРЮЧКО

“30” 08 2022 року

ЗАТВЕРДЖЕНО

Голова вченої ради
стоматологічного факультету

Алла СИДОРОВА

Протокол від 30.08.2022 № 1

СИЛАБУС
ФІЗІОЛОГІЯ З ОСОБЛИВОСТЯМИ ДИТЯЧОГО ВІКУ
Обов'язкова навчальна дисципліна

рівень вищої освіти

другий (магістерський) рівень вищої
освіти

галузь знань

22 «Охорона здоров'я»

спеціальність

«Педіатрія»

кваліфікація освітня

магістр педіатрії

кваліфікація професійна

лікар

форма навчання

денна

курс та семестр вивчення навчальної
дисципліни

навчання
II курс (III, IV семестр)

УХВАЛЕНО

на засіданні кафедри фізіології
Зав. кафедри Міхалік Ігор МИЩЕНКО
Протокол від 20.08.2022 № 1

Полтава – 2022 рік

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	Міщенко Ігор Віталійович д.мед.н., професор Весніна Людмила Едуардівна д.мед.н., професор Ткаченко Олена Вікторівна к.мед.н.
Профайл викладача (викладачів)	https://physiology.pdmu.edu.ua/
Контактний телефон	(0532) 56-47-86
E-mail:	physiology@pdmu.edu.ua
Сторінка кафедри на сайті ПДМУ	https://physiology.pdmu.edu.ua/

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчальної дисципліни

Кількість кредитів / годин – 10/300, із них:

Лекції (год.) – 48

Практичні заняття (год.) – 130

Самостійна робота (год). – 122

Вид контролю – екзамен

Політика навчальної дисципліни

Здобувач вищої освіти має виконувати вимоги навчального плану у терміни, визначені графіком навчального процесу та індивідуального навчального плану; дотримуватись академічної доброчесності, та досягати визначених для відповідного рівня вищої освіти результатів навчання приходити на заняття своєчасно, відповідно до розкладу занять; відпрацювати всі пропущені заняття; дотримуватись вимог до зовнішнього вигляду осіб, котрі навчаються в університеті. Здобувачі вищої освіти під час навчально-виховного процесу мають дотримуватись відповідно ділового стилю одягу спеціаліста-професіонала, предмети одягу повинні бути чистими та випрасуваними; Під час перебування на кафедрі здобувачі вищої освіти повинні дотримуватися вимог до зовнішнього вигляду (т.з дрес-коду) осіб, котрі працюють і навчаються в університеті, затвердженого рішенням ректорату, підтримувати порядок в аудиторіях, дбайливо та охайно відноситись до майна університету (меблів, обладнання, підручників, книжок тощо); не допускати протиправних дій, аморальних вчинків, як в університеті, так і за її межами.

Проведення освітнього процесу за дисципліною “Фізіологія з особливостями дитячого віку” в особливих умовах (військовий стан, карантин під час пандемії та ін.) відбувається за допомогою технологій дистанційного навчання, зокрема лекції та практичні заняття проводяться з використанням платформ ZOOM, GOOGLE Meet, google classroom.

При організації освітнього процесу в ПДМУ викладачі і здобувачі вищої освіти діють відповідно до:

Положення про відпрацювання пропущених занять і незадовільних оцінок здобувачами вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті

Положення про визнання результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти в Полтавському державному медичному університеті

Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті

Положення про організацію та методику проведення оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті

Положення про порядок перезараування навчальних дисциплін та визначення академічної різниці в Полтавському державному медичному університеті

Положення про порядок формування індивідуальних освітніх траєкторій здобувачами вищої освіти Полтавського державного медичного університету

Усі вище перелічені документи розміщені на сторінці навчального відділу ПДМУ

<https://www.pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/normativni-dokumenti>

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Фізіологія (грец. фυσιολογία — природознавство) — це наука про життєві процеси, діяльність окремих органів та їх системи і в цілому всього організму. Основним у фізіології є експериментальний метод дослідження, який обґрунтував англійський вчений Френсіс Бекон.

Предметом вивчення навчальної дисципліни фізіології є функції живого організму, їх зв'язків між собою, регуляція і пристосування до навколишнього середовища, походження і розвиток в процесі еволюції і індивідуального розвитку особини.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Пререквізити навчальної дисципліни. Вивчення фізіології базується на знаннях, отриманих здобувачами вищої освіти при вивчені дисциплін: Медична Біологія, Анатомія людини з особливостями дитячого віку, Іноземна мова (за проф. спрямуванням), Гістологія, цитологія та ембріологія з особливостями дитячого віку, Українська мова (за професійним спрямуванням), Латинська мова та медична термінологія, Медична та біологічна фізика, Медична хімія, Історія України та української культури, Філософія, Історія медицини, Біологічна та біоорганічна хімія.

Постреквізити навчальної дисципліни.

Для вивчення нижczазначених дисциплін потрібні знання, уміння і навички, що здобуваються після закінчення вивчення фізіології: патофізіологія з особливостями дитячого віку, лікувальна фізкультура та спортивна медицина, патоморфологія з особливостями дитячого віку, гістологія, цитологія та ембріологія з особливостями дитячого віку, фармакологія, анатомія людини з особливостями дитячого віку, Пропедевтика педіатрії, Пропедевтика внутрішньої медицини, Загальна хірургія.

Мета та завдання навчальної дисципліни:

- метою вивчення навчальної дисципліни є вивчення функції різних клітин, тканин, органів та систем в цілому з метою використання отриманих знань у вивчені наступних медичних дисциплін, та у майбутній професійній діяльності. Закладає розуміння поняття здоров'я, здорового способу життя та профілактики порушення функцій в процесі життєдіяльності.
- основними завданнями вивчення дисципліни є системний підхід до вивчення суті фізіологічних процесів, функцій окремих органів, систем і цілого організму. Вивчення нервової та ендокринної регуляції діяльності організму, його органів і систем. Розкрити фізіологічні механізми взаємодії органів і їх систем. Вивчити механізми фармакологічної корекції фізіологічних процесів організму. Сформувати у здобувачів вищої освіти практичні навички визначення і оцінки функціональних особливостей організму. Розширити уявлення про роль вивчення фізіології людини для інших медичних дисциплін.

Компетентності та результати навчання згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє дисципліна

Інтегральна компетентність: здатність розв'язувати складні задачі та проблеми в галузі охорони здоров'я за спеціальністю «Педіатрія» у професійній діяльності або в процесі навчання, що передбачає проведення досліджень і/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
3. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
4. Здатність до адаптації та дій в новій ситуації.
5. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово; здатність спілкуватись іноземною мовою. Здатність використовувати міжнародні греко-латинські терміни, скорочення і кліше у фаховому усному й писемному мовленні.

Спеціальні:

1. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
2. Здатність до визначення необхідного режиму навчання, праці, відпочинку здорових дітей та при лікуванні захворювань.
3. Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань.
4. Здатність до діагностування невідкладних станів.
5. Навички виконання медичних маніпуляцій.
6. Здатність до визначення перинатальних факторів ризику, тактики ведення фізіологічної вагітності, фізіологічних пологів та післяполового періоду. Навички консультування з питань планування сім'ї та медико-генетичного консультування
7. Здатність до оцінювання впливу довкілля, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції

Програмні результати навчання:

1. Знати будову та функції окремих органів та систем і організму дитини в цілому в нормі, при розвитку патологічних процесів, захворювань; вміти використовувати набуті знання в подальшому навчанні та у практичній діяльності лікаря-педіатра.
2. Оцінювати інформацію щодо діагнозу в умовах закладу охорони здоров'я, його підрозділу, застосовуючи стандартну процедуру, використовуючи знання про дитину, її органи та системи, анатомо-фізіологічні та вікові особливості на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень.

3. Виділяти та фіксувати провідний клінічний симптом або синдром; встановлювати найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання.
4. Виконувати медичні маніпуляції в умовах лікувальної установи, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта, використовуючи знання про дитину, її органи та системи, анатомо-фізіологічні та вікові особливості, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та використовуючи стандартні методики.

Результати навчання для дисципліни:

по завершенню вивчення навчальної дисципліни здобувачі вищої освіти повинні

знати:

- Фізіологію збудливих тканин.
- Фізіологію нервової регуляція функцій організму
- Роль ЦНС у регуляції рухових функцій
- Фізіологію сенсорних систем
- Фізіологічні основи поведінки, вищу нервову діяльність
- Роль автономної нервової системи в регуляції вісцеральних функцій
- Роль ендокринних залоз у регуляції вісцеральних функцій.
- Фізіологічні основи трудової діяльності та спорту
- Фізіологію системи крові
- Фізіологію системи кровообігу
- Фізіологію системи дихання
- Фізіологію енергетичного обміну та терморегуляцію
- Фізіологію системи травлення
- Фізіологію системи виділення

вміти:

- Зробити висновок про стан фізіологічних функцій організму, його систем та органів
- Аналізувати вікові особливості функцій організму та їх регуляцію
- Аналізувати регульовані параметри й зробити висновки про механізми нервової та гуморальної регуляції фізіологічних функцій організму та його систем
- Аналізувати стан здоров'я людини за різних умов на підставі фізіологічних критеріїв
- Інтерпретувати механізми та закономірності функціонування збудливих структур організму
- Аналізувати стан сенсорних процесів у забезпеченні життєдіяльності людини
- Пояснювати фізіологічні основи методів дослідження функцій організму
- Пояснювати механізми інтегративної діяльності організму

Тематичний план лекцій із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
МОДУЛЬ 1 Фізіологія з особливостями дитячого віку		
1.	Введення в курс фізіології. Збудливі тканини. Біопотенціали. Фізіологія м'язів. 1. Фізіологія як наука. Поняття про функції. Методи фізіологічних досліджень. 2. Потенціал спокою, механізми походження, його параметри, фізіологічна роль. 3. Потенціал дії, механізми походження, його параметри, фізіологічна роль. 4. Збудливість. Критичний рівень деполяризації, поріг деполяризації клітинної мембрани. 5. Зміни збудливості клітини при розвитку одиночного потенціалу дії. 6. Значення параметрів електричних стимулів для виникнення збудження. 7. Спряження збудження і скорочення. Механізми скорочення і розслаблення скелетних м'язів. 8. Типи м'язових скорочень: одиночні і тетанічні; ізотонічні та ізометричні.	2
2.	Фізіологія рецепторів, нервових волокон, синапсів 1. Рефлексорна дуга. Фізіологія рецепторів. 2. Механізми проведення збудження нервовими волокнами. 3. Закономірності проведення збудження нервовими волокнами. 4. Механізми передачі збудження через нервово-м'язовий синапс.	2
3.	Збудження і гальмування в ЦНС. Принципи координації рефлекторної діяльності. 1. Процеси збудження у ЦНС. 2. Процеси гальмування у ЦНС. 3. Механізми координації рефлекторної діяльності.	2
4.	Роль різних рівнів ЦНС у регуляції рухових функцій. 1. роль спинного мозку в регуляції рухових функцій організму. 2. провідникова функція спинного мозку. 3. Фізіологічні основи болю та знеболення. 4. сомато-сенсорна система 5. роль заднього мозку в регуляції рухових і сенсорних функцій. 6. роль середнього мозку в регуляції рухових і сенсорних функцій. 7. роль мозочка, проміжного мозку, підкіркових ядер, кори в регуляції рухових функцій. 8. роль кори у формуванні системної діяльності організму.	2
5.	Фізіологія автономної нервової системи, її роль у регуляції вісцеральних функцій. 1. Структурно-функціональна організація автономної нервової системи, її роль у регуляції вісцеральних функцій. 2. Автономні рефлекси, їх практичне використання в клініці.	2
6.	Гуморальна регуляція вісцеральних функцій, роль гормонів у регуляції. 1. Гуморальна регуляція, її фактори, механізми дії гормонів на клітини-мішені, регуляція секреції гормонів. Гіпоталамо-гіпофізірна система. 2. Роль гормонів у регуляції процесів психічного, фізичного розвитку та лінійного росту тіла, у регуляції адаптації організму, у регуляції гомеостазу. (гормони щитоподібної залози, прищітоподібних залоз, підшлункової залози). 3. Роль гормонів у регуляції адаптації організму. Гормони кори та мозкової речовини надирників. 4. Роль гормонів у регуляції статевих функцій.	2
7.	Сенсорні системи (аналізатори). Соматосенсорна система. Фізіологія больової чутливості. Зорова і слухова сенсорні системи. 1. Загальна характеристика сенсорних систем. 2. Зорова та слухова сенсорні системи.	2
8.	Вища нервова діяльність. Процеси утворення і гальмування умовних	2

	<p>рефлексів. Фізіологічні основи поведінки. Роль емоцій. Пам'ять, мотивації.</p> <p>Типи ВНД.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. процеси утворення та гальмування умовних рефлексів. 2. вроджені та набуті форми поведінки: увага, навчання, пам'ять, мотивації та емоції, мислення та мова, психіка та свідомість. 3. Сон, його види, фази, фізіологічна роль. 4. типи ВНД. 	
9.	<p>Загальна характеристика системи крові. Кров як засіб транспорту і внутрішнє середовище організму.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття про систему крові. 2. Основні функції крові. 3. Склад і об'єм крові у людини. 4. Гематокритний показник. 5. Основні фізіологічні константи крові, механізми їх регуляції. 6. Плазма, її склад, роль білків плазми. 7. Осмотичний і онкотичний тиски. 8. Регуляція сталості осмотичного тиску. 9. Кислотно-основний стан крові, роль буферних систем у регуляції його сталості. 	2
10.	<p>Фізіологія еритроцитів. Групи крові.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Еритроцити, будова, кількість, функції. 2. Гемоглобін, його будова, властивості, види, сполуки. 3. Кількість гемоглобіну. 4. Критерії насичення еритроцитів гемоглобіном: середня концентрація, колірний показник. 5. Гемоліз, його види. 6. Швидкість осідання еритроцитів (ШОЕ), фактори, які впливають на неї. 7. Поняття про еритрон як фізіологічну систему, регуляція кількості еритроцитів у крові. 8. Групи крові: системи АВО, СДЕ, інші. 9. Фізіологічні основи переливання крові. Кровозамінники. 	2
11.	<p>Фізіологія лейкоцитів.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Лейкоцити, їх кількість, види. 2. Поняття про лейкоцитоз та лейкопенію. 3. Лейкоцитарна формула. 4. Функції різних видів лейкоцитів. 5. Регуляція кількості лейкоцитів. 6. Поняття про імунітет, його види. 	2
12.	<p>Фізіологія тромбоцитів. Судинно-тромбоцитарний гемостаз. Коагуляційний гемостаз. ДВЗ-синдром. Антикоагулянти і фібриноліз. Регуляція згортання крові.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. тромбоцити, судиннотромбоцитарний гемостаз. 2. Дослідження зсідання крові.. 3. Фібриноліз та антикоагулянти. 4. Регуляція зсідання крові та фібринолізу. 5. ДВЗ-синдром. 6. Диференційна коагулограма. 7. Загальний клінічний аналіз крові 	2
13.	<p>Система кровообігу. Фізіологічні властивості серцевого м'яза. ЕКГ.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Будова серця, його функції. 2. Серцевий м'яз, його будова, функції 3. Фізіологічні властивості міокарда та їх особливості. 4. Автоматизм серця. 5. Потенціал дії атипових кардіоміоцитів водія ритму серця - синоатріального вузла. 6. Провідна система, її функціональні особливості, швидкість проведення збудження структурами серця. 7. Потенціал дії типових кардіоміоцитів. 8. Періоди рефрактерності. 9. Механізми скорочення та розслаблення кардіоміоцитів. 	2
14.	<p>Фази серцевої діяльності, тони серця.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Серцевий цикл, його фазова структура. 	2

	<p>2. Тиск крові в порожнинах серця та робота клапанного апарату під час серцевої діяльності.</p> <p>3. Систолічний і хвилінний об'єми крові, серцевий індекс.</p> <p>4. Робота серця.</p> <p>5. Фізіологічні основи методів дослідження: електрокардіографії, фонокардіографії, ехокардіографії, інші.</p>	
15.	<p>Роль судин у кровообігу.</p> <p>1. Кров'яний тиск: артеріальний (системний, діастолічний, пульсовий, середній), капілярний, венозний.</p> <p>2. Артеріальний пульс, його основні параметри.</p> <p>3. Системний кровообіг.</p> <p>4. Основні закони гемодинаміки.</p> <p>5. Функціональна класифікація кровоносних судин. Фізіологічна характеристика судин стиску, опору (резистивних).</p> <p>6. Мікроциркуляція.</p> <p>7. Фізіологічна характеристика ємкісних судин.</p>	2
16.	<p>Регуляція кровообігу.</p> <p>1. Регуляція серцевої діяльності: міогенна, нервова, гуморальна.</p> <p>2. Особливості будови і функцій гладких м'язів судин</p> <p>3. Серцево-судинний центр, його будова, аферентні та еферентні зв'язки.</p> <p>4. Взаємопов'язані механізми нервової і гуморальної регуляції діяльності серця, тонусу судин та об'єму циркулюючої крові при різних пристосувальних реакціях</p> <p>5. Регуляція кровообігу при зміні положення тіла. Регуляція кровообігу при фізичній роботі.</p> <p>6. Вікові особливості кровообігу та його регуляції.</p> <p>7. Фізіологічні особливості регионального кровообігу: легеневого, коронарного, мозкового, черевного.</p> <p>8. Кровообіг плоду. Зміни кровообігу після народження.</p>	2
17. 18.	<p>Фізіологія системи дихання.</p> <p>1. Зовнішнє дихання.</p> <p>2. Дихальний цикл.</p> <p>3. Легенева вентиляція.</p> <p>4. Газообмін.</p> <p>5. Транспортування газів кров'ю.</p> <p>6. Регуляція дихання.</p>	4
19	<p>Енергетичний обмін. Терморегуляція.</p> <p>1. Загальні поняття про обмін речовин в організмі.</p> <p>2. Обмін речовин між організмом і зовнішнім середовищем</p> <p>3. Енергетичний обмін.</p> <p>4. Калоричний коефіцієнт одного літра кисню.</p> <p>5. Дихальний коефіцієнт.</p> <p>6. Основний обмін, величина, умови його дослідження.</p> <p>7. Специфічно-динамічна дія харчових речовин.</p> <p>8. Робочий обмін.</p> <p>9. Енергетичні затрати організму при різних видах праці.</p> <p>10. Терморегуляція.</p>	2
20.	<p>Травлення в ротовій порожнині. Роль смакової і нюхової сенсорних систем.</p> <p>1. травлення в ротовій порожнині.</p> <p>2. Роль смакової і нюхової сенсорних систем.</p>	2
21. 22.	<p>Травлення в шлунку. Регуляція секреторної і моторної функції шлунка.</p> <p>Травлення в 12-палій кишці, роль підшлункової залози і печінки в травленні, регуляція їх секреторної і моторної функцій.</p> <p>1. Секреторна діяльність шлункових залоз.</p> <p>2. Склад і властивості шлункового соку.</p> <p>3. Механізми секреції хлористоводневої кислоти, ферментів, слизу та їх регуляція.</p> <p>4. Нервова та гуморальна регуляція секреції шлункових залоз, фази регуляції секреції: цефалічна, шлункова, кишкова..</p> <p>5. Адаптивні зміни шлункової секреції.</p> <p>6. Моторна функція шлунку, її регуляція.</p>	4

	<p>7. травлення у 12-палій кишці.</p> <p>8. Зовнішньо-секреторна діяльність підшлункової залози.</p> <p>9. Кількість, склад і властивості соку підшлункової залози, його роль у травленні.</p> <p>10. Нервова та гуморальна регуляція панкреатичної секреції.</p> <p>11. Фази регуляції секреції: цефалічна, шлункова, кишкова.</p> <p>12. Роль печінки у травленні.</p> <p>13. Утворення жовчі, її склад і властивості.</p> <p>14. Печінкова і міхурова жовч.</p> <p>15. Участь жовчі в травленні.</p> <p>16. Регуляція утворення жовчі і виділення її у дванадцятипалу кишку.</p>	
23.	<p>Травлення в просвіті кишок. Регуляція секреторної і моторної функцій кишок. Всмоктування.</p> <p>1. Кишкова секреція, склад і властивості кишкового соку, його роль у травленні.</p> <p>2. Регуляція кишкової секреції.</p> <p>3. Порожнинний і мембраний гідроліз харчових речовин.</p> <p>4. Моторна діяльність тонкої кишки, її роль у травленні.</p> <p>5. Види моторики, її регуляція.</p> <p>6. Роль метасимпатичної системи в регуляції секреторної і моторної функцій кишок.</p> <p>7. Травлення у товстій кишці.</p> <p>8. Роль мікрофлори кишки.</p> <p>9. Моторика товстої кишки, її регуляція.</p> <p>10. Акт дефекації.</p> <p>11. Процеси всмоктування.</p> <p>12. Фізіологічні основи голоду та насичення</p>	2
24.	<p>Фізіологія системи виділення.</p> <p>1. роль нирок у процесах виділення.</p> <p>2. Механізми сечноутворення та сечовиділення.</p> <p>3. Регуляція сечноутворення та сечовиділення.</p> <p>4. Клінічний аналіз сечі.</p> <p>5. Участь нирок у підтримці гомеостазу.</p>	2
	Разом	48

Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
МОДУЛЬ 1 Фізіологія з особливостями дитячого віку		
1	<p>Тема 1. Предмет і задачі фізіології. Методи фізіологічних досліджень. Збудливість. Збудження. Закони подразнення.</p> <p>Фізіологія - це наука, яка вивчає об'єктивні закономірності функцій організму людини та його структур (систем, органів, тканин, клітин) у їх єдності та взаємодії організму з зовнішнім середовищем.</p> <p>Фізіологія як наукова основа медицини про функції організму, шляхи збереження здоров'я і працездатності. Значення фізіології у підготовці лікаря.</p> <p>Методи фізіологічних досліджень: спостереження, експерименти, моделювання.</p> <p>Рівні будови організму людини та його функції. Єдність організму й зовнішнього середовища</p> <p>Фізіологічна характеристика функцій, їх параметри. Взаємозв'язок між структурою й функцією. Вікові та статеві особливості функцій.</p> <p>Функції клітин, тканин, органів, фізіологічних систем організму.</p> <p>Гомеостаз і гомеокінез.</p> <p>.Характеристика розвитку фізіології. Роль робіт У.Гарвея, Р.Декарта. Становлення і розвиток фізіології в XIX столітті (К.Бернар, Е.Дюбуа-Реймон, У.Кеннон, К.Людвіг, Ч.Шерінгтон).</p> <p>Внесок робіт І.М.Сєченова, І.П.Павлова, М.Є.Введенського,</p>	2

	O.O.Ухтомського, Л.А.Орбелі, П.К.Анохіна, П.Г.Костюка у розвиток світової фізіології. Українська фізіологічна школа - В.Я.Данилевський, В.Ю.Чаговець, Д.С.Воронцов, П.М.Серков, П.Г.Костюк, В.І.Сок, М.Ф.Шуба, Г.В.Фольборт, В.В.Фролькіс.	
2	<p>Тема 2. Мембрани потенціали. Потенціал спокою і потенціал дії. Зміни збудливості під час потенціалу дії.</p> <p>Подразливість, збудливість як основа реакції тканини на подразнення. Збудження.</p> <p>Сучасна уява про будову й функції клітинних мембран. Транспорт іонів через мембрани. Іонні канали мембрани, їх види, функції. Іонні насоси мембрани, їх функції. Іонні градієнти клітини - іонна асиметрія. Рецептори мембрани, їх функції.</p> <p>Мембраний потенціал спокою (ПС), механізми походження, методи реєстрації, параметри ПС.. Фізіологічна роль ПС.</p> <p>Потенціал дії (ПД), механізми походження, методи реєстрації, фази ПД, параметри ПД. Фізіологічна роль ПД.</p> <p>Зміни збудливості клітини під час розвитку ПД. Періоди абсолютної та відносної рефрактерності, механізми їх походження, фізіологічне значення.</p> <p>Зміни мембраниного потенціалу при дії електричного струму як подразника. Локальна відповідь. Рівень критичної деполяризації. Поріг деполяризації як міра збудливості.</p> <p>Дія постійного струму на збудливі тканини, використання його у клінічній практиці.</p>	2
3	<p>Тема 3. Електроміографія. Дослідження механізмів скорочення скелетних м'язів.</p> <p>Принцип методу, види та практичне застосування. Кількісний та якісний аналіз.</p> <p>Фізіологія м'язів. Механізми скорочення та розслаблення скелетних м'язів. Механізми поєднання збудження та скорочення у м'язових волокнах.</p> <p>Функції й властивості скелетних м'язів. Типи м'язових волокон. Типи скорочення м'язів залежно від частоти подразнення: одиночні, тетанічні. Типи скорочення м'язів залежно від зміни їх довжини і напруження: ізометричні, ізотонічні. Залежність між довжиною м'язового волокна та його напруженням. Залежність між швидкістю скорочення м'язів та їх навантаженням. Властивості м'язів в організмі. Рухові одиниці. Електроміографія. Сила й робота м'язів. Динамометрія. Енергетика м'язового скорочення.</p>	2
4	<p>Тема 4. Порівняльна характеристика роботи скелетних та гладких м'язів.</p> <p>Фізіологія гладких м'язів. Механізми скорочення та розслаблення гладких м'язів. Механізми поєднання збудження та скорочення у гладких м'язових волокнах.</p> <p>Функції й властивості гладких м'язів. Типи гладких м'язових волокон. Енергетика м'язового скорочення. Особливості збудження, скорочення та порівняння з скелетними.</p>	2
5	<p>Тема 5. Дослідження рефлексорної дуги. Фізіологія рецепторів.</p> <p>Біологічна регуляція, її види, контури біологічної регуляції, регульовані параметри, роль зворотного зв'язку в контурі біологічної регуляції.</p> <p>Нервова регуляція функцій. Нейрон як структурно-функціональна одиниця ЦНС. Види нейронів, їх функції. Нейронні ланцюги.</p> <p>Рефлекс, рефлексорна дуга, функції її ланок, механізми кодування та передачі інформації ланками рефлексорної дуги. Роль рецепторів. Нервові центри та їх фізіологічні властивості. Принципи координації рефлексів. Види рефлексів, їх фізіологічне значення.</p>	2
6	<p>Тема 6. Дослідження проведення збудження по нервовими волокнами.</p> <p>Фізіологічні властивості нервових волокон.</p> <p>Механізми проведення нервового імпульсу мієліновими та безмієліновими нервовими волокнами. Закономірності проведення збудження. Швидкість проведення збудження, фактори, від яких вона</p>	2

	залежить. Характеристика нервових волокон типу А, В, С.	
7	<p>Тема 7. Дослідження проведення збудження через синапси.</p> <p>Синапси ЦНС, їх будова, механізми передачі інформації. Нейромедіатори (ацетилхолін, норадреналін, дофамін, гліцин, ГАМК, глутамат, серотонін, оксид азоту, інші) та нейромодулятори (нейропетиди, нейростероїди, інші). Збуджувальні синапси, їх нейромедіатори, циторецептори, розвиток збуджувального постсинаптичного потенціалу (ЗПСП), його параметри, фізіологічна роль. Блокатори передачі збудження.</p> <p>Нервово-м'язовий синапс, його будова, функції. Механізми хімічної передачі збудження через нервово-м'язовий синапс. Потенціал кінцевої пластинки (ПКП). Фізіологічні механізми блокади нервово-м'язової передачі.</p>	2
8	<p>Тема 8. Дослідження процесів збудження у ЦНС. Дослідження процесів і гальмування у ЦНС.</p> <p>Процеси збудження та гальмування у ЦНС.</p> <p>Гальмівні синапси, їх нейромедіатори. Постсинаптичне гальмування, розвиток гальмівного постсинаптичного потенціалу (ГПСП). Пресинаптичне гальмування, механізми розвитку. Центральне гальмування (І.М.Сєченов).</p> <p>Процеси сумації в центральних синапсах: просторова сумація, часова сумація. Сумація збудження та гальмування нейронами ЦНС.</p>	2
9	<p>Тема 9. Дослідження механізмів координації рефлекторної діяльності.</p> <p>Поняття «нервового центру». Його властивості. Механізми координації рефлекторної діяльності (конвергенція, дивергенція, види гальмування мотонейронів - зворотне, реципрокне). Принцип домінанти та загального кінцевого шляху.</p>	2
10	<p>Тема 10. Практичні навички зі змістового модулю 1,2,3. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 1,2.</p> <p>Розраховувати та оцінити величину мембраничного потенціалу спокою, амплітуду ПД нервових і м'язових волокон, малювати схеми графіків їх реєстрації, визначати та розраховувати поріг деполяризації, швидкість проведення збудження по цих структурах. Розраховувати і графічно зображувати типи скорочення м'язів залежно від частоти їх подразнення, пояснювати механізми скорочення і розслаблення м'язів, нервово-м'язового передавання збудження та вплив різних чинників на ці процеси. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 1,2 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1».</p>	2
11	<p>Тема 11. Дослідження ролі спинного мозку в регуляції рухових функцій організму.</p> <p>Рухові системи спинного мозку, їх організація та механізми координації (конвергенція, дивергенція, види гальмування мотонейронів - зворотне, реципрокне). Фізіологічна характеристика пропріорецепторів. М'язові веретена або рецептори розтягнення, їх будова та функції. Рефлекси розтягнення (міотатичні), їх рефлекторні дуги, функції гама-петлі. Активація альфа- і гама-мотонейронів супраспінальними руховими центрами. Роль рефлексів розтягнення в регуляції тонусу (тонічні міотатичні рефлекси) та довжини м'язів (фазні міотатичні рефлекси). Клінічне значення дослідження міотатичних рефлексів. Сухожильні рецептори Гольдджі, їх функції, рефлекси з сухожильних рецепторів, їх рефлекторні дуги, фізіологічне значення. Згинальні та розгинальні шкірно-м'язові рефлекси. Функціональні можливості ізольованого спинного мозку. Поперечний переріз спинного мозку і спінальний шок.</p>	2
12	<p>Тема 12. Дослідження провідникової функції і спинного мозку. Фізіологічні основи болю та знеболення. Дослідження соматосенсорної системи.</p> <p>Аналіз сенсорної інформації спинним мозком. Висхідні та низхідні шляхи спинного мозку.Provідникова функція спинного мозку, її роль у регуляції рухових функцій.</p>	2
13	<p>Тема 13. Дослідження ролі заднього мозку в регуляції рухових і сенсорних функцій.</p> <p>Низхідні рухові провідні шляхи, їх роль у регуляції активності альфа- та</p>	2

	гама-мотонейронів. Роль заднього мозку в забезпеченні пози антигравітації (вестибулярних ядер та ретикулярної формaciї), механізми децеребраційної ригідності. Тонічні лабірінтні рефлекси. Вестибулярні рецептори мішечка та маточки, їх роль у регуляції тонусу та постави. Тонічні шийні рефлекси.	
14	<p>Тема 14. Дослідження ролі середнього мозку в регуляції рухових і сенсорних функцій.</p> <p>Рухові рефлекси середнього мозку: статичні та стато-кінетичні. Рефлекси випрямлення (лабірінтні, шийні). Повороти голови та рецептори півкружніх каналів, їх фізіологічна роль у збереженні постави рівноваги під час руху з прискоренням. Вестибулярні механізми стабілізації очних яблук. Роль середнього мозку в регуляції стереотипних мимовільних рухів. Орієнтовні рефлекси. Роль ретикулярної формaciї у регуляції рухових функцій. Низхідні та висхідні впливи ретикулярної формaciї стовбура мозку, роботи Мегуна та Моруці.</p>	2
15	<p>Тема 15. Дослідження ролі мозочка, проміжного мозку, підкіркових ядер, кори в регуляції рухових функцій.</p> <p>Роль мозочка у регуляції рухових функцій.</p> <p>Функціонально-структурна організація мозочка, його аферентні та еферентні зв'язки, їх фізіологічна роль. Функціональна організація кори мозочка. Взаємодія між корою мозочка і мозочковими та вестибулярними ядрами. Роль мозочка у програмуванні, ініціації та контролюванні рухів. Мозочок і навчання. Наслідки видалення або ураження мозочка, що виникають у людини, їх фізіологічні механізми.</p> <p>Роль таламуса у регуляції рухових функцій</p> <p>Функціональна характеристика ядер таламуса (специфічних: перемикаючих, асоціативних, моторних, неспецифічних) у регуляції рухових функцій.</p> <p>Роль базальних ядер у регуляції рухових функцій.</p> <p>Функціональна організація та зв'язки базальних ядер (хвостатого ядра, лушпини і блідої кулі). Роль базальних ядер у регуляції м'язового тонусу та складних рухових актів, в організації та реалізації рухових програм. Їх взаємодія з підталамічним ядром і чорною субстанцією, іншими структурами. Нейромедіатори в системі базальних ядер, їх фізіологічна роль. Цикли лушпини та хвостатого тіла. Клінічні прояви при пошкодженні базальних ядер, їх фізіологічні механізми.</p> <p>Роль моторних зон кори у регуляції рухових функцій.</p> <p>Первинна моторна зона кори (поле 4), її функціональна організація та роль у регуляції рухових функцій. Передмоторна та додаткова моторні зони кори, їх організація та роль у регуляції рухових функцій. Аферентні зв'язки моторної кори. Низхідні провідні шляхи: кірково-ядерні, кірково-спинномозкові – латеральні, центральні, їх роль у регуляції функцій м'язів основного скелету, проксимальних та дистальних відділів кінцівок..</p> <p>Локомоції людини, їх регуляція. Програмування рухів. Функціональна структура довільних рухів. Вікові зміни рухових функцій.</p> <p>Роль кори головного мозку у формуванні системної діяльності організму.</p> <p>Фізіологічна анатомія кори головного мозку. Сучасні уявлення про локалізацію функцій в корі та її організацію. Функціональні зв'язки кори головного мозку із структурами ЦНС. Функції окремих полів кори (ассоціативних, сенсорних, моторних). Роль кори у формуванні системної діяльності організму. Електроенцефалографія (ЕЕГ), реєстрація викликаних потенціалів, імпульсної активності нейронів.</p> <p>Підтримання активності кори головного мозку. Висхідні активуючі впливи ретикулярної формaciї стовбура мозку. Нейро-гормональний контроль активності головного мозку (норадренергічні, допамінергічні, серотонінергічні впливи). Нейро-гормональні системи головного мозку.</p> <p>Роль лімбічної системи у формуванні системної діяльності організму.</p> <p>Лімбічна система, її організація, функції, провідна роль гіпоталамуса. Особливість функцій нейронів гіпоталамуса: нейрорецепція, нейросекреція. Роль гіпоталамуса в регуляції вісцеральних функцій, інтеграції соматичних, автономних та ендокринних механізмів у регуляції</p>	2

	гомеостазу, формуванні мотивацій, емоцій, неспецифічної адаптації організму, біологічних ритмів. Специфічні функції інших структур лімбічної системи – гіпокампу, мигдалин, лімбічної кори.	
16	Тема 16. Дослідження ролі кори у формуванні системної діяльності організму. Електроенцефалографія. Електрична активність головного мозку, її графічна реєстрація – електроенцефалографія (ЕЕГ). Застосування ЕЕГ. Типи хвиль. Сон, механізми сну, його види, фази та біологічна роль.	2
17	Тема 17. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 3,4. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 3,4 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1».	2
18	Тема 18. Структурно-функціональна організація автономної нервової системи, її роль у регуляції вісцеральних функцій. Структурно-функціональна організація автономної нервової системи. Симпатичний, парасимпатичний та метасимпатичний відділи, їх роль у регуляції вісцеральних функцій. Центральне регулювання вісцеральних функцій. Інтегративні центри регуляції вісцеральних функцій. Роль стовбура мозку. Гіпоталамус, його аферентні й еферентні зв'язки. Функції гіпоталамуса у регуляції вісцеральних функцій	2
19	Тема 19. Автономні рефлекси, їх практичне використання в клініці. Автономні рефлекси, особливості будови еферентної ланки їх рефлекторних дуг. Автономні ганглії, їх функції. Механізми передачі збудження у гангліонарних і нервово-органних синапсах симпатичної й парасимпатичної систем.. Нейромедіатори автономної нервової системи. Види циторецепторів (холінергічні, адренергічні, пурінергічні, серотонінергічні та інші). Блокатори передачі збудження у синапсах. Впливи симпатичного, парасимпатичного та метасимпатичного відділів на функції органів.	2
20	Тема 20. Гуморальна регуляція, її фактори, механізми дії гормонів на клітини-мішені, регуляція секреції гормонів. Гіпоталамо-гіпофізірна система. Фактори гуморальної регуляції, їх характеристика та класифікація. Контур гуморальної регуляції, роль зворотного зв'язку в регуляції. Взаємозв'язок нервової та гуморальної регуляції. Структурно-функціональна організація ендокринної системи. Ендокринні залози, ендокринні клітини, їх гормонита значення. Основні механізми дії гормонів. Мембранині та внутрішньоклітинні рецептори, G-білки, вторинні посередники (цАМФ, цГМФ, Ca^{2+} , NO та ін.), їх роль. Регуляція секреції гормонів. Гіпоталамо-гіпофізарна система. Функціональний зв'язок гіпоталамуса з гіпофізом. Нейросекрети гіпоталамуса. Роль ліберинів і статинів.	2
21	Тема 21. Роль гормонів у регуляції процесів психічного, фізичного розвитку та лінійного росту тіла, у регуляції адаптації організму, у регуляції гомеостазу. (гормони щитоподібної залози, прищітоподібних залоз, підшлункової залози). Роль гормонів у регуляції адаптації організму. Гормони кори та мозкової речовини наднирників. Роль гормонів у регуляції статевих функцій. Аденогіпофіз, його гормони, їх впливи. Роль соматотропіну (СТГ) та соматомедінів (інсуліноподібний фактор росту I: ІФР-I, інсуліноподібний фактор росту II: ІФР-II) у забезпеченні процесів росту та розвитку. Контур регуляції синтезу й секреції соматотропіну. Метаболічні впливи соматотропіну Контур регуляції секреції СТГ, циркадні ритми. Метаболічні впливи СТГ. Щитоподібна залоза, її гормони (йодтироніни). Механізми дії йодтиронінів на клітини-мішені, вплив на стан психічних функцій, процеси росту та розвитку, метаболічні процеси, стан вісцеральних систем тощо. Контур регуляції синтезу й секреції тироксину (T_4) та трийодтироніну (T_3). Роль інших гормонів, що впливають на процеси нормального росту (інсулін, стероїдні гормони гонад, кортизол).	2

	<p>Гормони підшлункової залози (інсулін, глюкагон, соматостатин) їх впливи на метаболізм та концентрацію глюкози в крові. Контур гормональної регуляції підтримання сталості концентрації глюкози в крові.</p> <p>Баланс кальцію в організмі та гормони, які регулюють кальцієвий і фосфатний гомеостаз: паратгормон, кальцитонін, кальцитріол чи $1,25(\text{OH})_2\text{D}_3$. Вплив інших гормонів на метаболізм кальцію (глюокортикоїди, соматотропін та ІФР-1, тиреоїдині гормони, естрогени, інсулін).</p> <p>Роль вазопресину, окситоцину.</p> <p>Гормони мозкової речовини наднирниковых залоз (катехоламіни), їх роль в організмі, регулювання секреції.</p> <p>Гормони кори наднирниковых залоз, контури регуляції їх секреції, циркадні ритми секреції глюокортикоїдів, їх впливи та механізми дії на клітини-мішенні.</p> <p>Поняття про стрес і стресові фактори. Види адаптації до дії стресових факторів. Загальний адаптаційний синдром (Г.Сельє). Роль симпато-адреналової системи в адаптації.</p> <p>Роль гормонів кори наднирниковых залоз (глюокортикоїдів, мінералокортикоїдів), гіпофіза, тиреоїдних гормонів (тироксину, трийодтироніну), ваго-інсулярної системи у забезпечення неспецифічної адаптації організму до стресових факторів.</p> <p>Статеві залози. Статева диференціація, розвиток і функції репродуктивної системи. Період статевого дозрівання.</p> <p>Чоловіча статева система, її структура й функції. Сперматогенез.</p> <p>Ендокринна функція яєчок, регулювання функції яєчок, контур регуляції за участі гіпоталамо-гіпофізарної системи. Ерекція та еякуляція, гормональні й нервові механізми регуляції.</p> <p>Жіноча статева система, її структура й функції. Гормони яєчників, їх роль, регулювання функції яєчників. Місячний цикл. Вагітність. Гормони плаценти. Лактація.</p> <p>Вікові особливості функцій ендокринних залоз.</p>	
22	<p>Тема 22. Загальна характеристика сенсорних систем.</p> <p>Поняття про сенсорні системи або аналізатори. Значення сенсорних систем у пізнанні світу. Системний характер сприймання.</p> <p>Структурно-функціональна організація сенсорної системи. Рецептори: класифікація, основні властивості, механізми збудження, функціональна лабільність. Регуляція функції рецепторів. Поняття про рецептивне поле і рефлексогенні зони. Методи дослідження збудливості рецепторів.</p> <p>Провідниковий відділ сенсорної системи. Провідні шляхи: специфічні і неспецифічні канали передачі інформації. Участь структур спинного мозку, стовбура мозку, таламуса у проведенні та переробці аферентних збуджень. Таламус як колектор аферентних шляхів. Функціональна характеристика специфічних (релейних, асоціативних) і неспецифічних ядер таламуса.</p> <p>Кірковий відділ сенсорної системи. Локалізація аферентних функцій в корі. Процеси вищого кіркового аналізу та синтезу аферентних збуджень. Взаємодія сенсорних систем. Кодування інформації та обробка її в різних відділах сенсорної системи. Фізіологічні основи методів дослідження сенсорних систем. Вікові зміни сенсорних систем.</p> <p>Структурно-функціональна організація сомато-сенсорної системи (шкірної та пропріоцептивної чутливостей). Фізіологічні основи болю. Ноцицепція, фізіологічна характеристика та класифікація ноцицепторів (Ч.Шеррінгтон). Ноцицептивна або больова система, її структурно-функціональна організація, провідні шляхи та рівні обробки інформації. Фізіологічне значення болю. Антиноцицептивна або протиболючія система, її структурно-функціональна організація, опіатні та неопіатні механізми, фізіологічна роль. Фізіологічні основи знеболювання.</p>	2
23	<p>Тема 23. Дослідження зорової та слухової сенсорних систем.</p> <p>Структурно-функціональна організація зорової сенсорної системи, головні та допоміжні структури. Рецепторний апарат: палички і колбочки. Фотохімічні процеси в рецепторах (паличках і колбочках) при дії світла, рецепторний потенціал. Поле зору. Рефракція та акомодація. Провідниковий і кірковий відділи зорової сенсорної системи. Аналіз інформації на різних рівнях. Формування зорового образу. Сучасні уявлення про сприйняття кольору. Основні форми порушення</p>	2

	<p>сприйняття кольору. Основні зорові функції та фізіологічні основи методів їх дослідження.</p> <p>Структурно-функціональна організація слухової сенсорної системи, головні та допоміжні структури. Звукопровідні, сприймаючи та аналізуючи структури. Провідниковий і кірковий відділи слухової сенсорної системи. Центральні механізми аналізу звукової інформації. Теорія сприйняття звуків. Бінауральний слух.</p> <p>Структурно-функціональна організація вестибулярної сенсорної системи. Рецепторний, провідниковий і кірковий відділи, центральний аналіз інформації на різних рівнях. Сприйняття положення голови у просторі та напрямку руху.</p>	
24	<p>Тема 24. Дослідження процесів утворення та гальмування умовних рефлексів.</p> <p>Вроджені (безумовно-рефлекторні) форми поведінки. Інстинкти, їх значення для пристосувальної діяльності організму. Набуті (умовно-рефлекторні) форми поведінки, їх значення для пристосувальної діяльності організму. Закономірності утворення і зберігання умовних рефлексів (І.П.Павлов).</p>	2
25	<p>Тема 25. Дослідження вроджених та набутих форм поведінки: увага, навчання, пам'ять, мотивації та емоції, мислення та мова, психіка та свідомість.</p> <p>Поняття про вищу нервову діяльність, методи її дослідження. Внесок І.М.Сєченова, І.П.Павлова в розвиток наукових досліджень ВНД. Фізіологічні основи поведінки. Навчання й пам'ять, її види, механізми. Потреби і мотивації, їх фізіологічні механізми, роль у формуванні поведінки</p> <p>Функціональна система поведінки. Структура цілісного поведінкового акту за П.К.Анохіним.</p> <p>Емоції, їх види, механізми формування, біологічна роль. Теорії емоцій. Функції нової кори головного мозку й вища нервова діяльність людини. Функціональна асиметрія кори великих півкуль головного мозку, концепція домінантної півкулі, функції недомінантної півкулі, взаємодія півкуль. Мова. Функції мови. Фізіологічні основи її формування. Вікові аспекти вищої нервової діяльності у людини.</p> <p>Мислення. Роль мозкових структур у процесі мислення. Свідомість</p>	2
26	<p>Тема 26. Сон, його види, фази, фізіологічна роль. Дослідження типів ВНД.</p> <p>Типи вищої нервової діяльності, їх класифікація, фізіологічні основи, методи дослідження. Роль виховання. Типи нервової системи у людини, методи їх дослідження.</p>	2
27	<p>Тема 27. Підсумковий контроль засвоєння змістових модулів 1-10</p> <p>Закріплення отриманих знань та їх перевірка. Комп'ютерне тестування</p>	2
28	<p>Тема 27. Підсумковий контроль засвоєння змістових модулів 1-10</p> <p>Закріплення отриманих знань та їх перевірка. Практичні навички</p>	2
29	<p>Тема 29. Дослідження фізико-хімічних властивостей крові.</p> <p>Поняття про систему крові. Основні функції крові. Склад і об'єм крові у людини. Гематокритний показник. Основні фізіологічні константи крові, механізми їх регуляції.</p> <p>Плазма, її склад, роль білків плазми. Осмотичний і онкотичний тиски. Регуляція сталості осмотичного тиску. Кислотно-основний стан крові, роль буферних систем у регуляції його сталості.</p>	2
30	<p>Тема 30. Дослідження кількості еритроцитів та гемоглобіну в крові.</p> <p>Еритроцити, будова, кількість, функції. Гемоглобін, його будова, властивості, види, сполуки. Кількість гемоглобіну. Критерії насичення еритроцитів гемоглобіном: середня концентрація, колірний показник. Гемоліз, його види. Швидкість осідання еритроцитів (ШОЕ), фактори, які впливають на неї. Поняття про еритрон як фізіологічну систему, регуляція кількості еритроцитів у крові.</p>	2
31	<p>Тема 31. Дослідження групової належності.</p> <p>Групи крові: системи АВО, СДЕ, інші. Методи визначення груп крові. Фізіологічні основи переливання крові. Кровозамінники.</p>	2
32	<p>Тема 32. Дослідження кількості лейкоцитів, лейкоцитарної</p>	2

	формули. Лейкоцити, їх кількість, види. Поняття про лейкоцитоз та лейкопенію. Лейкоцитарна формула. Функції різних видів лейкоцитів. Регуляція кількості лейкоцитів. Поняття про імунітет, його види.	
33	Тема 33. Дослідження тромбоцитів, судиннотромбоцитарного гемостазу. Тромбоцити, їх кількість, функції. Гемостаз, його види. Судинно-тромбоцитарний гемостаз, його роль.	2
34	Тема 34. Дослідження зсідання крові.. Коагуляційний гемостаз, його фази, механізми, значення. Сучасні уявлення про основні фактори, які приймають участь у коагуляційному гемостазі - коагулянти.	2
35	Тема 35. Фібриноліз та антикоагулянти. Регуляція зсідання крові та фібринолізу. ДВЗ-синдром. Механізми підтримання рідкого стану крові. Антикоагулянти, їх види, механізми дії, значення. Плазміни та фібриноліз, його механізми, значення. Роль судинної стінки у регуляції гемостазу та фібринолізу. Регуляція зсідання крові. Поняття ДВЗ-синдрому.	2
36	Тема 36. Диференційна коагулограма. Фізіологічні основи методів дослідження стану гемостазу. Види порушень гемостазу. Види коагулограм. Вікові зміни системи гемостазу.	2
37	Тема 37. Загальний клінічний аналіз крові Показники клінічного аналізу крові та їх значення для диференційної діагностики патологічних процесів. Кровотворення та його регуляція. Вікові зміни системи крові. Позасудинні рідини організму, їх роль у забезпеченні життєдіяльності клітин організму.	2
38	Тема 38. Практичні навички та розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 11. Оцінювати стан системи крові, її функції та механізмів регуляції на підставі аналізу показників лабораторних досліджень крові. Оцінювати результати дослідження гематокритного показника. Визначати кількість гемоглобіну, колірний показник, групи крові системи АВО та робити висновки. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 11 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1».	2
39	Тема 39. Дослідження фізіологічних властивостей серцевого м'язу. Загальна характеристика системи кровообігу, її роль в організмі. Будова серця, його функції. Серцевий м'яз, його будова, функції. Фізіологічні властивості міокарда та їх особливості. Автоматизм серця. Потенціал дії атипових кардіоміоцитів водія ритму серця - синоатріального вузла. Провідна система, її функціональні особливості, швидкість проведення збудження структурами серця. Потенціал дії типових кардіоміоцитів.Періоди рефрактерності. Механізми скорочення та розслаблення кардіоміоцитів.	2
40	Тема 40. Дослідження динаміки збудження серця. Реєстрація ЕКГ Динаміка збудження в серці. Фізіологічні основи електрокардіографії. Нормальна ЕКГ.	2
41	Тема 41. Дослідження динаміки збудження серця. Аналіз електрокардіограми. Основні принципи аналізу ЕКГ. Визначення ритму, частоти серцевих скорочень, джерела збудливості, електричної осі серця, поворотів серця.	2
42	Тема 42. Дослідження фізіологічних властивостей серця за ЕКГ. Оцінка провідності, автоматії, збудливості серцевого м'яза за ЕКГ.	2
43	Тема 43. Дослідження насосної функції серця, тонів серця. ФКГ. Серцевий цикл, його фазова структура. Тиск крові в порожнинах серця та робота клапанного апарату під час серцевої діяльності. Систолічний і хвилинний об'єми крові, серцевий індекс. Робота серця. Фізіологічні основи методів дослідження: електрокардіографії, фонокардіографії, ехокардіографії, інші.	2
44	Тема 44. Дослідження артеріального тиску та пульсу у людини. СФГ.	2

	Kров'яний тиск: артеріальний (системічний, діастолічний, пульсовий, середній), капілярний, венозний. Фактори, що визначають величину кров'яного тиску. Фізіологічні основи вимірювання кров'яного тиску в експерименті та клінічній практиці. Артеріальний пульс, його основні параметри. Сфігмограма, її оцінка.	
45	<p>Тема 45. Роль судин у кровообігу. Закони гемодинаміки. Реографія.</p> <p>Системний кровообіг. Основні закони гемодинаміки. Механізм формування судинного тонусу. Загальний периферичний опір судин. Фактори, що забезпечують рух крові по судинах високого і низького тиску. Лінійна та об'ємна швидкості руху крові в різних відділах судинного русла. Час повного круговороту крові.</p> <p>Функціональна класифікація кровоносних судин. Фізіологічна характеристика судин стиску, опору (резистивних).</p> <p>Мікроциркуляція. Морфо-функціональна характеристика судин мікроциркуляторного русла. Рух крові в капілярах, його особливості.</p> <p>Кров'яний тиск у капілярах. Механізми обміну рідини та інших речовин між кров'ю і тканинами</p> <p>Фізіологічна характеристика ємнісних судин. Особливості венозного руху крові. Венозний пульс. Поворот крові до серця. Депо крові, його відносність.</p>	2
46	<p>Тема 46. Дослідження регуляції діяльності серця та регуляції кровообігу.</p> <p>Регуляція серцевої діяльності: міогенна, нервова, гуморальна. Залежність сили скорочення серця від довжини кардіоміоцитів (закон серця Франка – Старлінга), частоти скорочення серця (драбина Боудіча) та опору вигнанню крові (закон Адрена). Механізми впливів парасимпатичних та симпатичних нервів на фізіологічні властивості серцевого м'язу. Механізми впливу іонного складу плазми крові на діяльність серця. Механізми впливу гормонів на діяльність серця: катехоламінів, тироксину та трийодтироніну, глукагону, інших.</p> <p>Особливості будови і функцій гладких м'язів судин. Тonus судин і його регуляція, нервові та гуморальні механізми. Особливості механізмів регуляції судин мікроциркуляторного русла. Регуляція місцевого руху крові. Роль речовин, які виділяє ендотелій, в регуляції тонусу судин.</p> <p>Серцево-судинний центр, його будова, аферентні та еферентні зв'язки. Поняття про єдиний гемодинамічний центр (Фролькіс В.В.). Основні рефлексогенні зони, барорецептори і хеморецептори каротидного синусу та дуги аорти, їх роль. Рефлекси з рецепторів передсердь і великих вен. Пресорні та депресорні рефлекси.</p> <p>Взаємопов'язані механізми нервової і гуморальної регуляції діяльності серця, тонусу судин та об'єму циркулюючої крові при різних пристосувальних реакціях. Фізіологічні передумови порушення рівня кров'яного тиску. Нервові та гуморальні механізми регуляції кров'яного тиску.</p> <p>Регуляція кровообігу при зміні положення тіла. Регуляція кровообігу при фізичній роботі.</p> <p>Вікові особливості кровообігу та його регуляції.</p> <p>Фізіологічні особливості регіонарного кровообігу: легеневого, коронарного, мозкового, черевного.</p> <p>Кровообіг плоду. Зміни кровообігу після народження.</p>	2
47	<p>Тема 47. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 12. Практичні навички з фізіології системи кровообігу.</p> <p>Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 12 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1».</p> <p>Малювати схеми графіків ПД водія ритму серця синоатріального вузла (СА), типових кардіоміоцитів шлуночків серця та пояснювати механізми їх розвитку.</p> <p>Аналізувати і трактувати нормальні ЕКГ, ФКГ, СФГ, величину артеріального тиску, структуру серцевого циклу.</p> <p>Малювати схеми контурів регуляції системного кровообігу при різних фізіологічних станах організму.</p> <p>Трактувати роль особливості регіонарного кровообігу та його регуляції (легеневого, коронарного, мозкового, черевного) для забезпечення пристосувальної реакції.</p>	2

48	Тема 48. Дослідження зовнішнього дихання. Будова та функції системи дихання. Значення дихання для організму. Основні етапи процесу дихання. Зовнішнє дихання. Дихальний цикл. Фізіологічна характеристика дихальних шляхів, їх функції. Значення миготливого епітелію. Біомеханіка вдиху і видиху. Тиск у плевральній порожнині, його зміни при диханні. Еластичні властивості легень і стінок грудної клітки. Поверхневий натяг альвеол, його механізми. Сурфактанти, їх значення. Статичні та динамічні показники зовнішнього дихання.	2
49	Тема 49. Легенева вентиляція. Газообмін. Транспортування газів кров'ю. Склад повітря, що вдихається, видихається, альвеолярного. Відносна постійність складу альвеолярного повітря. Напруження газів, розчинених у крові. Парциальний тиск газів (PCO_2 , PO_2) в альвеолярному повітрі. Механізми обміну газів між повітрям, що вдихається, та альвеолярною газовою сумішшю, між альвеолами і кров'ю у легеневих капілярах. Властивість легеневої мембрани. Дифузійна здатність легень. Відношення між легеневим кровообігом та вентиляцією легень. Анatomічний і фізіологічний «мертвий простір». Гемоглобін. Міоглобін. Крива дисоціації оксигемоглобіну, фактори, які впливають на утворення і дисоціацію оксигемоглобіну. Вміст кисню та вуглекислого газу в артеріальній і венозній крові. Киснева ємність крові. Утворення і дисоціація бікарбонатів і карбогемоглобіну. Значення карбоангідрази. Газообмін між кров'ю і тканинами. Напруження кисню і вуглекислого газу в тканинній рідині і клітинах.	2
50	Тема 50. Регуляція дихання. Структури ЦНС, що забезпечують дихальну періодику. Структури заднього мозку: дорсальна респіраторна група нейронів, її роль у генерації основного ритму дихання та регуляції вдиху; центральна респіраторна група нейронів, її роль. Роль пневмотаксичного центру в гальмуванні вдиху, регуляції об'єму і частоти дихання. Апнейстичний центр, його роль. Вплив газового складу та pH артеріальної крові на частоту і глибину дихання. Центральні та периферичні хеморецептори, їх значення в забезпеченні газового гомеостазу. Зміни вентиляції легень при гіперкапнії, гіпоксії. Рецептори розтягнення легень, їх значення у регуляції дихання. Рефлекс Геринга - Брєєра. Роль інших рецепторів у регуляції дихання: ірітантних, j-рецепторів, пропріорецепторів. Захисні дихальні рефлекси. Регуляція опору дихальних шляхів. Довільна регуляція дихання. Дихання при фізичній роботі, при підвищенному і зниженному барометричному тиску. Регуляція першого вдиху новонародженої дитини. Вікові особливості дихання.	2
51	Тема 51. Розв'язування ситуаційних задач та практичні навички з фізіології системи дихання. Оцінювати стан кожного з етапів дихання та механізми регуляції на підставі аналізу параметрів, що характеризують функції етапів дихання. Оцінювати показники спріометрії, спрографії, пневмотахометрії. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 13 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1»	2
52	Тема 52. Дослідження основного обміну енергії. Дослідження загального обміну енергії. Загальні поняття про обмін речовин в організмі. Обмін речовин між організмом і зовнішнім середовищем як основні умови життя і збереження гомеостазу. Пластична і енергетична роль харчових речовин. Баланс приходу і витрат речовин. Енергетичний обмін. Організм як відкрита термодинамічна система. Енергетичний баланс організму. Фізична калориметрія. Калорійна цінність різних харчових речовин (фізична та фізіологічна). Пряма й непряма калориметрія (дослідження енерговитрат за допомогою повного й неповного газового аналізу). Калоричний коефіцієнт одного літра кисню. Дихальний коефіцієнт. Основний обмін, величина, умови його	2

	дослідження. Специфічно-динамічна дія харчових речовин. Робочий обмін. Енергетичні затрати організму при різних видах праці. Вікові особливості. Фізіологічні норми харчування. Потреба у білках, жирах, вуглеводах у залежності від віку, виду праці й стану організму (вагітність, період лактації та інші).	
53	Тема 53. Терморегуляція. Сталість температури внутрішнього середовища як необхідна умова нормальногго стану метаболічних процесів. Пойкілотермія, гомойотермія. Температура тіла людини, її добові коливання. Температура різних ділянок шкіри і внутрішніх органів людини. Фізична і хімічна терморегуляція. Обмін речовин як джерело утворення тепла. Роль окремих органів у тепlopродукції. Тепловіддача. Способи віддачі тепла з поверхні тіла (випромінювання, проведення, конвекція, випаровування). Фізіологічні механізми тепловіддачі (рух крові в судинах шкіри, потовиділення та інші). Центр терморегуляції. Периферичні та центральні терморецептори. Нервові й гуморальні механізми терморегуляції. Регуляція температури тіла при змінах температури зовнішнього середовища. Фізіологічні основи загартування. Вікові і статеві особливості терморегуляції.	2
54	Тема 54. Розв'язування ситуаційних задач та практичні навички з фізіології терморегуляції та енергетичного обміну. Оцінювати основний та загальний обмін. Досліджувати основний обмін за окисспіrogramмою. Оцінювати ефективність методів терморегуляції за різних умов. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 14, 15 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1»	2
55	Тема 55. Дослідження травлення в ротовій порожнині. Роль смакової і нюхової сенсорних систем. Будова та функції системи травлення. Травний канал та травні залози. Основні функції системи травлення: секреція, моторика, всмоктування. Травлення: його типи (порожнинне, мембранне, внутрішньоклітинне), основні етапи. Особливості секреторних клітин, механізми секреції, роль іонів кальцію та клітинних посередників у секреторному процесі. Основні принципи і механізми регуляції травлення. Шлунково-кишкові гормони. Фази секреції головних травних залоз. Періодична діяльність органів травлення. Моторика травного каналу. Особливості будови і функцій гладких м'язів травного каналу. Фізіологічні основи методів дослідження функцій травного каналу. Травлення в ротовій порожнині. Механічна та хімічна обробка їжі. Слиновиділення. Кількість, склад і властивості слини, її значення у травленні, механізми секреції (первинна, вторинна слина). Регуляція секреції слини. Жування, його особливості в залежності від виду їжі, регуляція жування. Ковтання, його фази, регуляція. Роль смакової сенсорної системи. Рецепторний, провідниковий і кірковий відділи. Види смакових відчуттів, значення для травлення. Взаємодія з нюховою сенсорною системою, значення цього у визначені характеру їжі.	2
56	Тема 56. Дослідження травлення у шлунку. Секреторна діяльність шлункових залоз. Методи дослідження. Склад і властивості шлункового соку. Механізми секреції хлористоводневої кислоти, ферментів, слизу та їх регуляція. Нервова та гуморальна регуляція секреції шлункових залоз, фази регуляції секреції: цефалічна, шлункова, кишкова.. Адаптивні зміни шлункової секреції. Моторна функція шлунку, її регуляція.	2
57	Тема 57. Дослідження травлення у 12-палій кишці. Зовнішньо-секреторна діяльність підшлункової залози. Кількість, склад і властивості соку підшлункової залози, його роль у травленні. Нервова та гуморальна регуляція панкреатичної секреції. Фази регуляції секреції: цефалічна, шлункова, кишкова. Роль печінки у травленні. Утворення жовчі, її склад і властивості. Методи дослідження. Печінкова і міхурова жовч. Участь жовчі в травленні. Регуляція утворення жовчі і виділення її у дванадцятитисячну кишку.	2
58	Тема 58. Дослідження травлення у кишках. Всмоктування. Кишкова секреція, склад і властивості кишкового соку, його роль у травленні. Методи дослідження. Регуляція кишкової секреції.	2

	<p>Порожнинний і мембраний гідроліз харчових речовин. Моторна діяльність тонкої кишки, її роль у травленні. Види моторики, її регуляція. Роль метасимпатичної системи в регуляції секреторної і моторної функцій кишок.</p> <p>Травлення у товстій кишці. Роль мікрофлори кишки. Моторика товстої кишки, її регуляція. Акт дефекації.</p> <p>Процеси всмоктування. Методи дослідження. Всмоктування речовин у різних відділах травного каналу, його механізми. Особливості всмоктування води, солей, вуглеводів, білків, жирів, вітамінів, інших речовин. Регуляція всмоктування.</p> <p>Фізіологічні основи голоду та насичення. Харчова мотивація. Уявлення про харчовий центр. Контур регуляції підтримання сталості вмісту поживних речовин у внутрішньому середовищі.</p>	
59	<p>Тема 59. Розв'язування ситуаційних задач та практичні навички з фізіології системи травлення.</p> <p>Оцінювати стан секреторної, моторної, всмоктувальної функцій у різних відділах травного каналу.</p> <p>Малювати схеми рефлекторних дуг автономних рефлексів та впливу гормонів, які здійснюють регуляцію секреторної, моторної, всмоктувальної функцій системи травлення.</p> <p>Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 16 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1»</p>	2
60	<p>Тема 60. Дослідження ролі нирок у процесах виділення. Механізми сечноутворення та сечовиділення.</p> <p>Система виділення, її будова, функції. Органи виділення (нирки, шкіра, легені, травний канал), їх участі у підтриманні гомеостазу організму. Нирки як основні органи видільної системи. Нефррон як структурна і функціональна одиниця нирки. Кровообіг у нирці, його особливості. Основні процеси сечноутворення: фільтрація, реабсорбція, секреція. Механізми фільтрації, склад первинної сечі. Регуляція швидкості фільтрації. Реабсорбція в каналецях, її механізми. Поворотно – протипоточна – множинна система, її роль. Секреторні процеси у проксимальних та дистальних каналецях і збиральних трубочках. Кінцева сеча, її склад, кількість. Коєфіцієнт очищення (кліренс) та визначення швидкості фільтрації, реабсорбції, секреції, величини ниркового плазмообігу і кровообігу.</p>	2
61	<p>Тема 61. Дослідження регуляції сечноутворення та сечовиділення.</p> <p>Регуляція сечноутворення. Сечовипускання та його регуляція.</p>	2
62	<p>Тема 62. Клінічний аналіз сечі. Дослідження участі нирок у підтримці гомеостазу.</p> <p>Участь нирок у підтриманні азотистого балансу, параметрів гомеостазу. Регуляція сталості осмотичного тиску внутрішнього середовища, роль вазопресину. Механізми спраги.</p> <p>Регуляція сталості концентрації іонів натрію, калію, об'ємів води та циркулюючої крові в організмі за участю нирок: роль ренін – ангіотензин - альдостеронової системи, передсердного натрійуретичного гормону.</p> <p>Регуляція сталості концентрації іонів кальцію та фосфатів за участю нирок. Роль нирок у регуляції кислотно-основного стану внутрішнього середовища. Фізіологічні основи методів дослідження функції нирок. Вікові зміни сечноутворення і сечовипускання</p>	2
63	<p>Тема 63. Розв'язування ситуаційних задач та практичні навички з фізіології системи виділення.</p> <p>Оцінка параметрів клінічного аналізу сечі. Розв'язування ситуаційних задач зі змістового модулю 17 різних рівнів складності, включаючи тестові завдання «Крок-1»</p>	2
64	<p>Тема 64. Підсумковий контроль засвоєння змістових модулів 11-17</p> <p>Закріплення отриманих знань та їх перевірка. Комп'ютерне тестування</p>	2
65	<p>Тема 65. Підсумковий контроль засвоєння змістових модулів 11-17</p> <p>Закріплення отриманих знань та їх перевірка. Практичні навички</p>	2
	Разом	130

Самостійна робота

№ з.п.	ТЕМА	К-ть годин
1.	Підготовка до практичних занять – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок (згідно плану практичних занять)	80
2.	Самостійне опрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занять: Історія розвитку фізіології у XIX столітті 1. Характеристика розвитку фізіології. 2. Роль робіт У.Гарвея, Р.Декарта. 3. Становлення і розвиток фізіології в XIX столітті Внесок робіт І.М.Сєченова, І.П.Павлова, П.К.Анохіна, П.Г.Костюка в розвиток світової фізіології. Українська фізіологічна школа 1. Внесок робіт І.М.Сєченова, І.П.Павлова та ін у розвиток світової фізіології. 2. Українська фізіологічна школа Вестибулярна сенсорна система 1. Структурно-функціональна організація вестибулярної сенсорної системи. 2. Рецепторний, провідниковий і кірковий відділи, центральний аналіз інформації на різних рівнях. 3. Сприйняття положення голови у просторі та напрямку руху. Смакова та нюхова сенсорні системи 1. Структурно-функціональна організація сенсорної системи. 2. Рецепторний, провідниковий і кірковий відділи, центральний аналіз інформації на різних рівнях. 3. Фізіологічна роль сенсорної системи. Сон, його види, механізми, біологічна роль 1. Фізіологія сну, його види і фази, електрична активність головного мозку. 2. Сучасні механізми розвитку сну, його біологічна роль і розлади. 3. Біологічні ритми, їх фізіологічна роль. Фізіологічні основи трудової діяльності. 1. Процеси втоми і відновлення під час м'язової роботи. 2. Адаптація організму до фізичних навантажень. 3. Оптимальні режими. Динаміка лімфообігу 1. Лімфа, її склад, кількість, функції. 2. Механізми утворення та руху лімфи по лімфатичних судинах. Фізіологія регіонального кровообігу 1. Фізіологічні особливості регіонального кровообігу 2. Кровообіг плоду. 3. Зміни кровообігу після народження. Фізіологія кори великих півкуль 1. Мова. 2. Функціональна асиметрія кори великих півкуль головного мозку 3. Мислення, свідомість і самосвідомість. Індивідуальна СРС:Розробити схему контуру регуляції гомеостазу за участю нирок	4
	1. Всього	122

Індивідуальні завдання Не передбачено

Перелік теоретичних питань для підготовки здобувачів вищої освіти до екзамену

1. Потенціал спокою, механізми походження, його параметри, фізіологічна роль.
2. Потенціал дії, механізми походження, його параметри, фізіологічна роль.
3. Механізми проведення збудження нервовими волокнами.
4. Закономірності проведення збудження нервовими волокнами.
5. Механізми передачі збудження через нервово-м'язовий синапс.
6. Механізми скорочення і розслаблення скелетних м'язів.
7. Типи м'язових скорочень: одиночні і тетанічні; ізотонічні та ізометричні.
8. Види центрального гальмування. Механізми розвитку пресинаптичного та постсинаптичного гальмування.
9. Рухові рефлекси спинного мозку, їх рефлекторні дуги, фізіологічне значення.

10. Рухові рефлекси заднього мозку, їх фізіологічне значення.
11. Рухові рефлекси середнього мозку, їх фізіологічне значення.
12. Мозочок, його функції, симптоми ураження.
13. Синапси автономної нервової системи, їх медіатори, циторецептори та блокатори передачі збудження в синапсах.
14. Вплив симпатичної нервової системи на вісцеральні функції.
15. Вплив парасимпатичної нервової системи на вісцеральні функції.
16. Типи вищої нервової діяльності (темпераменти).
17. Еритроцити, їх норма, залежність від віку та статі, функції. Фізіологічні еритроцитози.
18. Види гемоглобіну і його сполуки їх норма, залежність від віку та статі, фізіологічна роль.
19. Лейкоцити їх види, норма, та функції. Фізіологічні лейкоцитози.
20. Тромбоцити їх норма та фізіологічна роль. Судинно-тромбоцитарний гемостаз, його стадії та фізіологічне значення.
21. Фізіологічна характеристика системи АВО крові. Умови сумісності крові донора та реципієнта.
22. Автоматизм серця. Градієнт автоматизму .
23. Провідна система серця. Провідність і швидкість проведення збудження у серці.
24. Серцевий цикл, його фази, їх фізіологічна роль.
25. Тони серця, механізми їх походження.
26. Артеріальний пульс, його походження та характеристики, їх норми.
27. Артеріальний тиск, норма, фактори, що визначають його величину. Методи реєстрації артеріального тиску.
28. Рефлекторна регуляція кровообігу: описати методи та механізми впливу (рефлекс Даніні-Ашнера, Чермака, Гольца, клино-ортостатичний)
29. Зовнішнє дихання. Показники зовнішнього дихання та їх оцінка.
30. Основний обмін та умови його визначення, фактори, що впливають на його величину.
31. Методи тепловіддачі організму, їх регуляція.
32. Склад слизи, її роль у травленні. Регуляція слизовиділення. Вплив властивостей подразника на кількість і якість слизи.
33. Склад і властивості шлункового соку.
34. Фази регуляції шлункової секреції.
35. Склад і властивості підшлункового соку. Фази регуляції секреторної функції підшлункової залози.
36. Склад і властивості жовчі. Регуляція утворення і виділення жовчі. Механізми надходження жовчі у дванадцятипалу кишку.
37. Механізми сечоутворення. Фільтрація клубочках та фактори, від яких вона залежить.
38. Реабсорбція і секреція в нефронах, їх фізіологічні механізми.
39. Коагуляційний гемостаз, його механізми та фізіологічне значення.
40. Антикоагулянти та фібриноліз, їх фізіологічне значення.

Перелік практичних навичок до семестрової підсумкової атестації

1. Оцінити показники загального клінічного аналізу крові
2. Проаналізувати фізіологічні властивості серця за ЕКГ

Форма підсумкового контролю успішності навчання – екзамен

Система поточного та підсумкового оцінювання

Контрольні заходи оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти включають вхідний, поточний та підсумковий контроль знань, умінь і навичок. Підсумковий контроль включає семестровий контроль та державну атестацію здобувача вищої освіти.

Контрольні заходи базуються на принципах: відповідності стандартам вищої освіти; використання стандартизованої та уніфікованої системи діагностики, спрямованої на застосування знань; визначеності критеріїв оцінювання; об'єктивності та прозорості технології контролю. Підсумкове оцінювання результатів навчання здійснюється за єдиною 200-бальною шкалою. Оцінка здобувача освіти відповідає відношенню встановленого при оцінюванні рівня сформованості професійних і загальних компетентностей до запланованих результатів навчання (у відсотках). При цьому використовуються стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти.

Стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти

За 4-бальною шкалою	Оцінка в ЕКТС	Критерії оцінювання
5 (відмінно)	A	Здобувач освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили, володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
4 (добре)	B	Здобувач освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартизованих ситуаціях, самостійно виправляє помилки, кількість яких незначна, володіє не менш ніж 85% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	C	Здобувач освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом науково-педагогічного працівника, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок, володіє не менш ніж 75% знань з теми як під час опитування, та

		усіх видів контролю.
3 (задовільно)	D	Здобувач освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень з допомогою науково-педагогічного працівника може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих, володіє не менш ніж 65% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	E	Здобувач освіти володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні. володіє не менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
2 (незадовільно)	FX	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину матеріалу, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	F	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.

Оцінювання поточної навчальної діяльності

Оцінювання поточної навчальної діяльності проводиться науково-педагогічними (педагогічними) працівниками під час практичних занять. Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв’язку між науково-педагогічним працівником та здобувачем вищої освіти у процесі навчання і формування навчальної мотивації здобувачів вищої освіти. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як науково-педагогічним працівником – для коригування технологій, методів і засобів навчання, так і здобувачами вищої освіти – для планування самостійної роботи.

Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування, вирішення ситуаційних завдань, оцінки виконання маніпуляцій, письмового контролю, письмового або програмного комп’ютерного тестування на практичних заняттях, оцінки виступів здобувачів вищої освіти при обговоренні питань під час дискусії, тощо..

Проведення екзамену

Семестрові екзамени здобувачі складають у період екзаменаційних сесій, передбачених навчальним планом.

Семестрові екзамени проводяться за окремим розкладом, який затверджує перший проректор з науково-педагогічної роботи. Розклад екзаменів доводиться до відома науково-педагогічних працівників кафедр і здобувачів вищої освіти не пізніше, ніж за місяць до початку екзаменаційної сесії.

Час самопідготовки здобувачів вищої освіти до іспиту становить не менше 2 днів.

Перед кожним екзаменом кафедра обов'язково організовує проведення консультацій. Графік передекзаменаційних консультацій, час і місце проведення екзамену кафедра доводить до відома здобувачів вищої освіти не пізніше, ніж за 2 тижні до початку екзаменаційної сесії.

До екзамену допускаються здобувачі вищої освіти, які не мають невідпрацьованих пропущених аудиторних занять, набрали мінімальну кількість балів не меншу за 72 (що відповідає середньому балу 3,0 за поточну успішність), склали усі ПМК з дисципліни (крім останнього та виконали всі вимоги з навчальної дисципліни, які передбачені робочою навчальною програмою з дисципліни (допуск до складання ПМК у вигляді тестового контролю та ін.), виконали фінансові забов'язання згідно укладених угод (на навчання, проживання в гуртожитку та ін.), про що отримали відмітку в індивідуальному навчальному плані про допуск до сесії у декана (заступника декана) факультету.

На допуск до семестрового екзамену не впливає академічна заборгованість з інших дисциплін.

Семестрові екзамени в приймаються комісійно, у відповідності до «Положення про екзаменаційну комісію». Складання екзаменів проводиться відкрито і гласно. Оцінки, одержані під час екзамену особами, що атестуються, виставляються до «Відомості підсумкового семестрового контролю» та до індивідуальних планах здобувачів вищої освіти.

Екзамен проводиться в один день у два етапи: комп'ютерне тестування та теоретична складова. На першому етапі в день екзамену в кафедральному комп'ютерному класі (або електронному залі відпрацювання пропущених занять університету) здобувачі вищої освіти проходять тестування за 20 питаннями (час на виконання – 20 хвилин) з бази КТІ-1, КТІ-2 для дисципліни. Кожна вірна відповідь за тестове завдання при складанні комп'ютерного контролю зараховується як 1 бал (максимально в сумі за перший етап, відповідно 20 балів). Результат складання здобувачем вищої освіти комп'ютерного контролю не є підставою для недопуску його до складання теоретичної частини іспиту. Екзаменаційний білет з містить три конкретних базових теоретичних (практично-орієнтованих) питання, сформульовані таким чином, щоб еталонна відповідь здобувача вищої освіти на кожне орієнтовно тривала до 3-5 хвилин. Кожне питання екзаменаційного білету оцінюється в межах 0-20 балів.

За підсумком складання комп'ютерного контролю та теоретичної частини іспиту здобувачу освіти виставляється сумарна оцінка від 0 до 80 балів, конвертація балів у традиційну оцінку не проводиться. За умов порушення здобувачем вищої освіти правил академічної доброчесності (п.2.2.5. Правил внутрішнього розпорядку) під час складання іспиту, отримані результати анулюються, здобувачу вищої освіти за відповідь виставляється оцінка “незадовільно” (0 балів).

У разі, якщо здобувач вищої освіти отримав негативні оцінки на іспитах з трьох дисциплін, він підлягає відрахуванню з університету.

У разі незгоди здобувача вищої освіти з оцінкою, отриманою за екзамен, здобувач вищої освіти має право подати апеляцію (у відповідності до «Положення про апеляцію результатів підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти»).

Здобувач вищої освіти має право на перескладання екзамену не більше 2-х разів і виключно в період екзаменаційної сесії.

Результат перескладання екзамену засвідчується підписами всіх членів комісії у заліково-екзаменаційній відомості.

Здобувачі вищої освіти, які не пересклали іспит у встановлений термін, підлягають відрахуванню з університету.

Оцінка з дисципліни

Оцінка з дисципліни виставляється кафедрою за традиційною (національною) 4-балльною шкалою. Оцінка з дисципліни не виводиться (не конвертується) в оцінки ECTS.

У разі, якщо здобувач вищої освіти не переслав хоча б один підсумковий модульний контроль до початку нового семестру, він одержує за дисципліну традиційну оцінку «2» і оцінку ECTS «F», що є підставою для відрахування.

Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність, балам за ПМК, екзамен, та традиційній чотирьохбалльній оцінки.

Середній бал за поточну успішність (A)	Бали за поточну успішність з модуля (A * 24)	Бали за ПМК з модуля (A * 16)	Бали за модуль та/або екзамен (A*24 + A*16)	Категорія ЕКТС	За 4-балльною шкалою
2	48	32	80	F FX	2 незадовільно
2,1	50	34	84		
2,15	52	34	86		
2,2	53	35	88		
2,25	54	36	90		
2,3	55	37	92		
2,35	56	38	94		
2,4	58	38	96		
2,45	59	39	98		
2,5	60	40	100		
2,55	61	41	102		
2,6	62	42	104		
2,65	64	42	106		
2,7	65	43	108		
2,75	66	44	110		
2,8	67	45	112		
2,85	68	46	114	E	3 задовільно
2,9	70	46	116		
2,95	71	47	118		
3	72	50	122		
3,05	73	50	123		
3,1	74	50	124	D	
3,15	76	50	126		
3,2	77	51	128		
3,25	78	52	130		
3,3	79	53	132		

3,35	80	54	134		
3,4	82	54	136		
3,45	83	55	138		
3,5	84	56	140		
3,55	85	57	142		
3,6	86	58	144		
3,65	88	58	146		
3,7	89	59	148		
3,75	90	60	150		
3,8	91	61	152		
3,85	92	62	154		
3,9	94	62	156		
3,95	95	63	158		
4	96	64	160	B	
4,05	97	65	162		
4,1	98	66	164		
4,15	100	66	166		
4,2	101	67	168		
4,25	102	68	170		
4,3	103	69	172		
4,35	104	70	174		
4,4	106	70	176		
4,45	107	71	178		
4,5	108	72	180	A	
4,55	109	73	182		
4,6	110	74	184		
4,65	112	74	186		
4,7	113	75	188		
4,75	114	76	190		
4,8	115	77	192		
4,85	116	78	194		
4,9	118	78	196		
4,95	119	79	198		
5	120	80	200		

4
добре

5
відмінно

Методи навчання

- методи, що забезпечують сприймання і засвоєння знань здобувачами вищої освіти (лекції, самостійна робота, інструктаж, консультація);
- методи застосування знань і набуття й закріплення умінь і навичок (практичні заняття, контрольні завдання);
- методи перевірки і оцінювання знань, умінь і навичок;
- **пояснюально-ілюстративний** або **інформаційно-рецептивний**, який передбачає пред'явлення готової інформації викладачем та її засвоєння здобувачами вищої освіти;
- **репродуктивний**, в основу якого покладено виконання різного роду завдань за зразком;
- **метод проблемного викладу**, котрий полягає в тому, що викладач ставить проблему і сам її вирішує, демонструючи протиріччя, якими характеризується процес пізнання, при цьому завдання здобувачів вищої освіти полягає в контролюванні послідовності викладення матеріалу, суттєвості доказів, прогнозуванні наступних кроків викладача; цей МН реалізується шляхом навчання здобувачів вищої освіти на проблемних ситуаціях з метою успішної попередньої підготовки до майбутньої роботи в реальних умовах практичних лікувальних закладів;
- **частково-пошуковий** або **евристичний**, спрямований на оволодіння окремими елементами пошукової діяльності, наприклад: викладач формулює проблему, здобувачі вищої освіти – гіпотезу;
- **дослідницький**, сутність якого полягає у організації викладачем пошукової творчої діяльності здобувачів вищої освіти шляхом постановки нових проблем і проблемних завдань.

Форми та методи оцінювання

- усний контроль;
- письмовий контроль;
- тестовий контроль;
- програмований контроль;
- практична перевірка;
- самоконтроль;
- самооцінка.

Види контролю:

- **попередній (вхідний)** — проводиться безпосередньо перед навчанням і дозволяє правильно оцінити початковий рівень знань здобувача вищої освіти та спланувати навчання;
- **поточний** — здійснюється на кожному занятті й дає змогу виявити рівень засвоєння окремих елементів навчального матеріалу;
- **тематичний (етапний)**;
- **підсумковий** — слугує для перевірки і оцінювання знань, умінь і навичок з певної навчальної дисципліни.

Методичне забезпечення

1. Тематичні плани лекцій та практичних занять
2. Рекомендована література
3. Матеріали для контролю знань, умінь і навичок здобувачів вищої освіти:
 - a. тести різних рівнів складності
 - b. тести з банку ліцензійних іспитів “Крок – 1”
 - c. ситуаційні задачі
 - d. комп’ютерні контролюючі програми
4. Відеофільми.
5. Мультимедійні презентації лекцій.
6. Інструментарій для проведення практичної частини заняття.

Рекомендована література

Базова

1. Медична фізіологія за Гайтоном і Голлом: підручник: пер з анг 14-го вид.: у 2 т Т 1 Для студентів мед ЗВО, лікарів-інтернів, аспірантів, фахівців-практиків/ Джон Е Голл ,Майкл Е Голл, наук.ред. укр. Вид. Степан Вадзюк-К., 2022-XIV, 634с.,тв. Пал.,(ст.пр)
2. Медична фізіологія за Гайтоном і Голлом: підручник: пер з анг 14-го вид.: у 2 т Т 2 Для студентів мед ЗВО, лікарів-інтернів, аспірантів, фахівців-практиків/ Джон Е Голл ,Майкл Е Голл, наук.ред. укр. Вид. Степан Вадзюк-К., 2022-XIV, 634с.,тв. Пал.,(ст.пр)
3. Фізіологія : підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / В. Г. Шевчук [та ін.] ; за ред. В. Г. Шевчука. - 5-те вид. - Вінниця : Нова кн., 2021. - 447 с.
4. Філімонов, Володимир Іванович. Фізіологія людини [Текст] : підручник [для студентів мед. закладів фахової передвищої та вищої освіти] / В. І. Філімонов. - 4-те вид. - К. : Медицина, 2021. - 488 с.

Допоміжна

1. Соколенко В. М. Фізіологія серцево-судинної системи : навч.-метод. посіб. для студентів медичних вузів України / В. М. Соколенко, Л. Е. Весніна, І. В. Міщенко. – 2-е вид., доп. – Полтава : Астрага, 2020. – 202 с.
2. Фізіологія. Короткий курс : навчальний посібник для медичних і фармацевтичних ВНЗ / В. М. Мороз [та ін.] ; за ред. В. М. Мороза, М. В. Йолтухівського. - 2-ге вид., допов. і переробл. - Вінниця : Нова Кн., 2019. - 390 с.
3. Фізіологія системи дихання. Модуль 2. Фізіологія вісцеральних систем : навч.-метод. посіб. для студентів медичних вузів України / В. М. Соколенко, Л. Е. Весніна, М. Ю. Жукова, І. В. Міщенко, Л. В. Ткаченко. – Полтава, 2019. – 160 с.
4. Фізіологія системи крові. Модуль 2. Фізіологія вісцеральних систем : навч.-метод. посіб. для студентів мед. вузів України / І. В. Міщенко, Г. П. Павленко, О. В. Коковська ; МОЗ України, УМСА, Каф. фізіології. – Полтава : Астрага, 2019. – 210 с.

Інформаційні ресурси

1. Соколенко В. М. Фізіологія серцево-судинної системи : навч.-метод. посіб. для студентів медичних вузів України / В. М. Соколенко, Л. Е. Весніна, І. В.

Міщенко. – 2-е вид., доп. – Полтава : Астрага, 2020. – 202 с.
<http://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/14742>

2. Фізіологія системи крові. Модуль 2. Фізіологія вісцеральних систем : навч.-метод. посіб. для студентів мед. вузів України / І. В. Міщенко, Г. П. Павленко, О. В. Коковська ; МОЗ України, УМСА, Каф. фізіології. – Полтава : Астрага, 2019. – 210 с. <http://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/12102>

3. Фізіологія системи дихання. Модуль 2. Фізіологія вісцеральних систем : навч.-метод. посіб. для студентів медичних вузів України / В. М. Соколенко, Л. Е. Весніна, М. Ю. Жукова, І. В. Міщенко, Л. В. Ткаченко. – Полтава, 2019. – 160 с.
<http://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/11243>

4. Загальна фізіологія збудливих тканин та центральної нервової системи : (навч. посіб. для студентів стоматологічних факультетів) / підгот. Т. М. Запорожець, М. Ю. Жукова, Г. П. Павленко. – Полтава, 2016. – 176 с.
<http://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/1641>

Розробники:

Завідувач кафедри фізіології,

д.м.н., професор

Ігор МІЩЕНКО

д.мед.н., професор

Людмила ВЕСНІНА

к.мед.н., викладач

Олена ТКАЧЕНКО